Ч. 151. Субота 23 (10) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львозі в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Пос. Ґломбиньский про ситуацию. — Справи босаньскі. — Хорватска криза.

Краківскі „Nowiny“ оповіщують зміст інтервю свого співробітника з презесом Кола польского, дром Ґломбіньским. Він заперечив передусім рішучо всяким поголоскам про те, немов би Коло польске мало відступити від домаганя в справі будови доріг за инші концесиї. Коло не хоче вправді палити мостів між собою і правительством, але справи каналів не спродасть за ніякі концесиї, бо для Галичини будуть мати велике значінє канали Висла-Одра і Висла-Дністер. Та квестия стане в осени знов актуальною і вплине на загальну ситуацию в палаті послів. Тому, що непевною більшостию кількох голосів годі ухвалювати податки, відбувають ся переговори між президентом міністрів і провідниками партий в справі розширеня парляментарної більшости.

Правительство внесло в босаньскім соймі законопроект в справі уділеня позичок з краєвих фондів в цїли увласненя селян в Боснї і Герцеговині, опертого на добровільній умові між тамошними панами і селянами.

Відносини, які там під тим взглядом доси панували, можна означити словом „дідична аренда“. Хлоп управляє ґрунт і дає панови в натурі певну часть збору, звичайно третину, часом четверту або і пяту часть. За те обовязаний пан вибудовати хлопови господарскі будинки і утримувати їх у відповіднім стані, взглядно дати єму відшкодованє за їх будову і утримуванє в добрім стані. Хлоп не є привязаний до землї. Він може забрати ся з ґрунту, але по зборі і відданю належности. Пан не сьміє єго самовільно усунути з ґрунту, на те треба призволеня політичної власти. Причиною усуненя з ґрунту може бути тревале занедбуванє господарки. За турецкого правлїня хлоп нїколи не міг виграти в процесї з паном що доводило нераз до кровавих конфліктів. Під австрийскою управою, котрій залежало на симпатиї хлопского населеня, ті відносини змінили ся. Доси при помочи правительства і босаньского краєвого банку увласнено на основі добровільних умов між хлопами і панами понад 25.000 босаньских хлопів коштом 17 міліонів корон. Неувласнених є ще коло 90.000 хлопских родин.

Внесений тепер законопроєкт опирає ся на засаді, що увласненє може наступити лиш на основі добровільної умови між інтересованими сторонами. Увласненє наступить при інтервенциї і материяльній помочи краєвих органів. В тій цїли при краєвім правительстві в Сараєві утворить ся специяльний департамент, котрий буде розпоряджати відповідними материяльними засобами. Позички, удїлювані хлопам в цїли їх увласненя, доходити можуть до висоти цїни купна, взглядно вартости їх ґрунтів. Потрібні на те фонди збере ся через видане облїґаций. Опроцентоване і амортизация тих облїґаций буде гіпотечно забезпечена на ґрунтах увласнених хлопів, а кромі того запорукою краю. Через те, що хлоп буде міг отримати позичку не тілько у висоті цїни купна, але і вартости єго землї, невиключена — як сказано в мотивах до законопроєкту — можливість, що увласненому лишить ся ще якийсь капітал на перші початки нового житя і господарки. Одначе ся можливість видає ся дуже проблєматичною, бо супротив засадничого услівя добровільности умови між інтересованими, дотеперішні пани постарають ся о те, щоби цїна купна була рівна вартости землї. Инакше буде тілько у тих „беґів“, котрі з причини задовженя будуть потребувати сейчас гроший.

Омарова голова.

Орієнтальна казка — Г. Кенедія.

(Конець).

Коли Омар явив ся, спитав єго володїтель правовірних і наслїдник пророка, що треба би зробити в Ємені, де тепер люди з голоду гинуть.

Омар Аґа, сьвідомий достоїньства своєї голови, надав собі зараз великої поваги, зморщив своє великаньске чоло, що сьвітило ся в блеску раннього сьвітла і відповів, що слїдує:

-- Всемогучий Каліфе! Коли не можна голоду з Ємену прогнати, то прожени звідтам людий, а зараз голод щезне і їх журбі настане конець.

Каліф постояв, придивляв ся довго величавій голові Омара Аґи, а відтак сказав:

— Тумане! Дїйстно так, як колиб передо мною стояв великий везир Сулейман, котрий так був тумануватий, що я мусів вислати єго на посла до Франциї, а від котрого на щастє увільнили мене в дорозї Бедуіни.

Бідний Омар Аґа на ті слова мало що таки з ніг не повалив ся. Велів занести ся в носильцї в рубінової палати таки просто на чарзію, щоби по дорозї ніхто єго голови не видів. Але на торговици зажадав послїдної голови, розумної і мудрої голови, чия би она й не була та хоч би й як она не виглядала.

Торговець усьміхнув ся хитро зпід вуса.

— Маю тут одну голову, лепский Омаре, дуже розумну і мудру, але она буде для тебе мабуть за дорога.

— Ну, ну! А кількож би ти за неї заправив?

— Дам єї за пятьдесять тисяч пястрів— ані сотика менше, бо она й десять равів тілько варта. Така голова удає ся лиш раз на сто лїт під блаженним небозводом Арабії.

Бідний Омар пішов ще раз до дому, попродав борзенько все, що лиш міг продати і купив страшенно дорогу голову на торговици.

На пів жебраком ступав він тепер до своєї хати. Лиш що дїйстно ся нова голова була сама про себе більше вартна, як всї великопаньскі голови в державі каліфа разом взявши. Від мудрости виски просто аж натягали ся, а все, на що він сею головою подивив ся, видавалось єму так в порядку, так красне і величаве. Пси на улици ласили ся до него, мов би хотїли сказати: Якуж ти красну купив собі голову, добрий Омаре Аґо!

Мінарети піднимали ся так красно своїми вершками до синього неба; діти коло керниці покланяли ся єму і віддавали честь, а дорослі поздоровляли єго руками, коли він вертаючи домів, ступав гордо поміж ними.

Мерґаба Омар! Машаллах Омар! Дивіть ся, то іде мудрий Омар, лепський Омар! Розступіть ся єму, бо нема чоловіка з красшою, розумнїйшою головою як він — від Баґдаду аж до самого Босна-Сераю.

Він не знав, що на то все казати, але єму подобала ся нова голова незвичайно. Він роздумував сюди й туди, до якого рода людий могла би була колись тота голова належати, коли така радість брала думати нею. Не дурно то она й була така дорога! То правда: на тім інтересї з головами стратив він мало що не цїле майно, але Аллах дав остаточно так, що він таки знайшов собі таку голову, якої єму було потреба а тепер він тою лепетою знов то все набуде а може й ще більше. А як то жінки дома будуть чудувати ся, ну та й тещі — Машаллах!

Успокоїв ся аж тодї, коли зайшов до своєї хати а жінки всї нараз крикнули:

— Ох, ти нещасливий Омаре, а тиж що зробив! Таж ти відкупив назад с в о ю в л а с н у с т а р у г о л о в у за тоті страшенно великі гроші!

К о н е ц ь.

Ще того самого вечера читав бідний Омар дальше коран, прочитана лиш до половини сура [1]) звучала дальше як слїдує:

Але на свою голову уважай добре, хоч яка би она й не була. Не давай єї нікому ані не міняй єї за другу, бо Аллах в своїй мудрости так все устроїв, що кождий лиш з своєю власною головою може бути щасливий.

[1]) Коран, магометаньске сьвяте письмо дїлить ся на 114 роздїлів званих „сура“.

Правительственний законопроект не викликав одушевленя між тамошним населенєм, котре сильно і голосно домагало ся переведеня примусового увласненя селян. Особливо дві хлопскі партиї, сербска і хорватска, котрі в соймі разом розпоряджають значною більшостию, домагають ся рішучо примусового увласненя і в тій ціли — мимо всїх ріжниць і конфліктів — получили ся на днях для спільної акциї в тім напрямі. Правительство противне примусовому увласненю з уваги на Магометан, котрі в разї примусового увласненя селян утратили би свій політичний вплив опертий на земельній посілости, а се не на руку правительству.

Наради над законопроектом розпічнуть ся в осени. Босаньский сойм після всякої правдоподібности заявить ся за примусовим увласненєм селян. Ухвала босаньского сойму може по закону лиш тоді бути предложена до цїсарської санкциї, коли за нею заявить ся так австрийске, як угорске правительство. Найблизша осінь буде дуже незвичайно важною для розвитку відносин в Босиї.

Бувший угорский міністер внутрішних справ ґр. Юлій Андраші заявив в розмові з кореспондентом „Magyar Hirlap", що поголоска про его вступленє до правительственного сторонництва є невірна, бо він не думає до него вступати не лише з огляду на політичне недовірє, яке має до правительства, але також з річевих взглядів. Передовсім велика ріжниця між его поглядами а поглядами правительства на войскове питанє. Дальше зазначив ґр. Андраші, що дораджував Монахови язикові концесиї, які виходять поза проґраму комітету девятки. Ґр. Кін дорадив однак щось противного і приняв на себе одвічальність за політику в противнім напрямі. Друга ріжниця є що до питаня про виборчу реформу. Сам Андраші є за плюральностию. Дальше замітив він, що правительство задумує здає ся перевести удержавнене адмінїсрациї, а в тім випадку уважав би він своїм обовязком побороювати сей проект як найбільше рішучо. Реформу уважає він конечною, але без іменованя.

Спір між баном Хорватиї дром Томашичем і сербско-хорватскою коаліциєю довів до сего, що бан вніс просьбу о відпустку. Ґр. Кін має удати ся до Ішлю та предложити сю просьбу Цїсареви. В будапештеньских політичних кругах думають, що Цїсар не згодить ся на відпустку. Як доносить „Az Est", мав ґр. Кін виповісти такі гадки про хорватске питанє: То річ доконана, що бан вніс просьбу о відпустку. Однак з сего не виходить, щоби не мало прийти до мирного порозуміня з коаліциєю. Підношу з натиском, що в угорско-хорватскім питаню нема нїякої ріжниці. Одинока трудність в доведеню до порозуміня лежить в тім, що коаліция домагає ся усуненя поодиноких членів теперішного хорватского правительства. Попереднє домаганє, щоби коаліция була побічним правительством побіч краєвого правительства, она вже покинула.

Тепер знов домагає ся она усуненя шефа секциї справедливости. На се не міг я згодити ся з засадничих взглядів. Шефа відділу справедливости Арніцкого уважаю зовсім умілим урядником і не бачу підстави до сего, щоби его усунути з его становища. Викидаю лише покінченя адресової дебати, а тоді удам ся до Монарха, бо й я був би раз за тим, щоби справу можна залагодити.

Новинки.

Львів, дня 22-го липня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Намістник іменував концептового практиканта скарбу Івана Авг. Рисякевича концишістом поліциї у Львові. — Мінїстерство торговлї іменувало елева будівництва, Зд. Холодецкого, пров. ад'юнктом будівництва в технїчній службі гал. дир. почт.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала Мар. Вісневского, заст. учителя в ґім. в Самборі, дійсн. учителем польскої ґімназиї в Коломиї; перенесла заступників учителїв в середних школах: Евст. Новицкого з ґімн. в Бучачи до ґім. III у Львові, Вікт. Хабла з ґімн. в Стрию до V у Львові, дра Ант. Якубовского з ґімн. I в Станиславові до ґім. VI у Львові, Тад. Балабана з II до філїї VII ґім. у Львові, Ст. Дудка з Нов. Торгу до польскої ґім. в Перемишли. Меч. Кравчика з ґім. VII у Львові до ґімн. в Жовкві, Тад. Гаєвского з IV ґімн. у Львові до ґім. в Жовкві, дра Фр. Марисюка в рус. ґім. в Перемишли до філїї рускої ґімн. у Львові, Генр. Гірша з ґім. польскої в Коломиї до III ґім. у Львові і Яна Вижиковского з ґім. VI у Львові до ґім. в Городку. — Дра Адольфа Беднарского, дійстного учителя ґімн. II у Львові, затверджено в учительскім званю і надано ему титул професора.

— **З почти.** Ц. к. Мінїстерство торговлї розпорядило, що почавши від 1 липня 1910 при пакетах і вартістних листах з Босни і Герцеговини переВоженых дорогою на Триест-Дальматию має бути примінена тарифа обовязуюча для того рода посилок у внутрішнім обороті Австро-Угорщини. Наслїдком сеї зміни буде коштувати перевіз пакету до Босни або Герцеговини ваги 5 кль. 60 сот. замість 80 с. При таксах висшої ваги буде обчислятись належитість транспортову після віддаленя до місцевости Імотки в Дальматиї. Дотеперішна додаткова належитість босаньска по 10 с. від кіль. і евентуальна босаньска належитість від вартости відпадають.

Позаяк перевіз тих посилок буде відбуватись через Триест і Дальматию отже морскою дорогою було би бажаним, щоби посилки, котрих зміст міг би бути ушкодженим через вогкість були відповідно опаковані пр. в церату.

Надавці невідповідно опакованих посилок мусять умістити так на посилцї як і на пересилковій адресї увагу „на власну відвічальність".

Дорогою на Угорщину буде висилатись почавши від 1 липня 1910 пакети і вартістні листи до Босни і Герцеговини лише на виразне бажанє надавця, яке належить виписати на пакеті і на пересилковім листі. В сім случаю побере ся належитість після дотеперішної (висшої) тарифи.

— **Дрібні вісти.** Помершин сими днями у Вильнї звістний польский патриот Генрик Лопациньский записав на добродійні цїли маєток свій, звиж 100.000 рублїв. — У фабрицї туток п. Мінца при ул. Охоронок у Львові вхопила вчера машина властителя фабрики, п. Мінца, в наслїдок его власної неосторожности і розгоротила ему палець та скалїчила в груди. — В Києві від часу вибуху холери захорувало на ту пошесть 785 осіб, а померло 332. В київскій губернії заведужали в тім часї 747 осіб, а померло 233. — В наслїдок великих дощів навістила повінь місто Кишинів. Богато дощів завалило ся.

† **Померла** у Львові Иосифа Пясецка, директорка провінциональних театрів, бувша довголїтна артистка руского театру, в 55 роцї житя.

— **Парцеляция в Галичині.** В 1905 р. галицкий сойм рішив условія, під якими краєвий банк може уділяти парцеляцийні кредити. Наслїдком того рішеня надзираюча рада краєвого банку вибрала зміж себе делегата, котрий перед уділенєм банком кредиту на парцеляцию має потвердити парцеляцийний плян в кождім поодинокім випадку. В 1909 р. переведено парцеляцию 14 земельних дібр при фінансовій

Дурнуваті Анґлїйцї.

В 1817 роцї приїхали були до Остенди два Анґлїйцї, котрім цїлим своїм поведенєм робили враженє якихсь диваків. Коли висїли з корабля, розвідали ся про гостинницю Шельдт при улици Гудулї. Був то дім, котрий мав не конче добру славу а котрий належав до якогось Руйсворта. Господар був, розуміє ся, дуже рад з того, що до него заїхали такі несподїдвані гості. Він визначив комнату а они пристали на лихий харч та на ще гірші вина, які їм подавано і не говорили на то нїчого. Але ще дивнїйше було то, що они на другий день не заявивши анї словом свого невдоволеня, заплатили солений рахунок, який їм подав мінгер ван Райсворт. На превелику радість господаря, котрий побоював ся, що гості на другий день поїдуть до Брукселї, задержались они у него ще й сего дня та ще й більше випили як попереднього дня.

Минав день за днем а чужинцям анї при голові не було виїздити. Тихо і спокійно пильнували они свого, уникали всяких знакомств з жителями міста а про займавости Остенди було їм байдуже. День в день ходили на прогульки в окрестности, їли, пили, курили, спали і читали ґазети. Що третого дня рано платили свій рахунок, а хоч господар і потрійну ставив цїну, то они не обтягали єму анї сотика. Мінгер ван Руйсворт був чоловіком, котрий не любив богато говорити та й не журив ся богато своїми гістьми, особливо же тоді нї, коли они добре платили. Але таки тоті Анґлїйцї влізли єму були в голову. Остаточно порадив ся він зі своєю жінкою, а коли не могли нїчого розвідати, випитували своїх сусїдів і приятелів, що они гадають о тих загадочних чужинцях.

— То шпіґуни — казали одні. — То злочинцї, що урвали ся від шибеницї, — вгадували другі.

Громадский писар, що кілька лїт жив в Анґлїї, найлїпше всїм пояснив: То дурнуваті Анґлїйцї — казав він, коли зійшла бесїда на тих Анґлїйцїв і всї годили ся з его поглядом.

Може яких вісім днів по тій нарадї, а може в 3 недїлї по їх приїздї до Остенди казали Анґлїйцї закликати господаря до себе. — Мінгере ван Руйсворте — промовили они до него — нам у вашім готели досить добре сподобало ся, але зможемо й дальше позіставати приятелями, коли згодите ся на наше предложенє.

Урадуваний господар відповів з глубоким поклоном: Мільорди, стою зовсїм до вашої розпорядимости; скажіть лиш, чого собі бажаєте, а будьте переконані, що буду старати ся сповнити ваше бажанє. Знаю дуже добре, що належить ся так достойним гостям.

— Отже, пане господарю, ваш готель зовсїм не так великий як би повинен бути. Ви знаєте найлїпше, що маєте лиш три комнати, догідні для джентльмена, а всї три виходять на улицю, на котрій від возів такий гуркіт, що не можна витримати. То шкідливо для здоровля. Коротко сказавши не можемо вже довше зносити того гуркоту.

— То менї дуже прикро, мільорде, але я не можу на то порадити? Улицї прецї не можу замкнути.

— Певно що нї, а все-таки далось би щось зробити без великих трудностий.

— О скілько, мільорде?

— Кошти не були би навіть так великі, а ми би охотно половину заплатили.

— О, прошу, будьте ласкаві, лиш скажіть, яка ваша воля — сказав на то господар з великою прихильностию, що у него було щось незвичайного.

— За своїм домом маєте город, в котрім нїчо не росте, та й мур довкола него вже розпав ся. Може би ви могли тут побудувати малий дімок з трома добре уладженими комнатами, в котрих би ми могли спокійно мешкати. Але як би ви не хотїли згодити ся на наше бажанє, то ми мусїли би від вас випровадити ся, хоч і як би нам того жаль було.

Руйсворт згодив ся тим радше на то предложенє, що оно було в кождім напрямі корисне для него; він задержав своїх гостий і на їх кошт побільшив свій дім.

(Конець буде).

помочи краєвого банку, котрий уділив вісім парцеляцийних кредитів на отсї добра: 1. Олеша і Савалучки бучацкого повіта, котрі набув земельний банк в Ланцутї. Добра ті обнимають 750 моргів, з котрих по конець 1909 р. продано 277 моргів. Банк уділив на ту парцеляцию кредит в сумі 115.000 корон. 2. Мостиска, Радловичі, Рудники руські і Соколя в мостиском повіті, обнимаючі разом 2.069 моргів, куплені земельним банком в Ланцутї. Парцеляцийний плян був потверджений під услівєм, що з фільварку в Мостисках лишить ся комплекс в 300 моргах з господарскими будинками, гуральнею і мешкальним домом, а крім того остання часть фільварку в Соколї, що має услівя істнованя. На ту парцеляцию уділив краєвий банк кредит 333.000 корон. По конець 1909 р. розпарцельовано 355 моргів. 3. Отинія і Угорники станиславівского повіта; набув земельний банк в Ланцутї, виділивши з них 62 ари, котрі бувший властитель разом з господарскими будинками задержав для себе. Парцеляция мала перевести ся так, щоби витворити сильні економічно-господарскі одиниці. На сю парцеляцию краєвий банк уділив кредит в сумі 160.000 корон. З купленого ґрунту розпарцельовано по конець 1909 р. 783 моргів. 4. Камінка, ропчицкого повіта, в просторі 300 моргів, парцелюють між собою селяне. На сю парцеляцию краєвий банк уділив інтересованим селянам кредит в сумі 59.000 кор. 5. Гутиска, в просторі 199 моргів, парцелюють між собою селяне, котрим краєвий банк уділив кредит в сумі 59.000 кор. 6. Пшендзель і Яроцін нїского повіта, купив парцеляцийний банк у Львові. Краєвий банк уділив на ті добра кредит в сумі 500.000 корон. Парцеляцийний банк продав їх з вільної руки. 7. Томашівці, калуского повіта, набув парцеляцийний банк у Львові. Згідно з парцеляцийним пляном від парцеляциі має бути виділений двірский простір 503 моргів, а решта має творити економічні одиниці, що можуть стати на сильній основі. На ту парцеляцию краєвий банк уділив кредит в сумі 100.000 кор. Із 995 моргів розпарцельовано по конець 1909 р. 475 моргів. 8. Дрогомирчани, станиславівского повіта, набуті земельним товариством в Станиславові. Коли товариство звернуло ся до краєвого банку о позичку, парцеляция була вже переведена між 36 місцевих селян, котрі рівночасно внесли до краєвого банку 28 подань о гіпотечні позички на 73.900 корон і 16 подань на 109.000 корон. На покрите остальних зобовязань краєвий банк уділив кредит в сумі 139.000 корон, котрий буде реалізований з гіпотечних позичок. По переведеню парцеляциі дібр Олеша і Савалучки, Мостиска, Радловичі, Рудники руські і Соколе, Отинії, Угорники і Томашівці дирекциї краєвого банку має бути предложений ґрафічний плян переведеної парцеляциї з наведенє імен парцелянтів і розмірів набутої землі.

— **Нова країна золота**. Анґлїйскі ґазети повідомляють, що в Британьскій Колюмбії, коло місточка Стюарт, найдено богаті розсипи золота. Оповідають, що золота там тільки, що за 100 літ при дуже енерґічній експльоатациї зменшеня все таки не буде помітно. Коли людність місточка почула про золото, покинула свою звичайну діяльність і пустилась на місце розсипів. Доси установлено, що розсипи тягнуть ся на 30 кільометрів, але кінця їм ще не найдено. Проба піску показала, що в 61 пудах є золота на 100 до 600 кор. Місточко Стюарт істнує недавно і лежить на березі Тихого океану, на границі Колюмбії і Аляшки.

— **Трамвай на Високий Замок**. Будова сеї лінії електричного трамваю мала скінчити ся в половині червня, одначе в тереі траси появили ся такі трудности, що викінчене будови мусїло проволічи ся. На дорозі від половини ул. Люблиньскої унії до половини касарні артилєриї при ул. Театиньскій треба було знижити рівень від 20 до 140 цм. Тому стято великий і стрімкий горб на кінци ул. Люблиньскої унії, а тим самим треба було цілковито переробляти та низше уміститн канали, водопроводи, ґазову інсталяцию та електричні каблї. Бувало навіть таке, що по переведеню якихсь робіт в улици, по вибрукованю і вивальцованю опісля ще два рази єї розкопувано, щоби перевести инші інсталяциї. В ул. Театиньскій коло касарні витято пять старих величавих каштанів та усунено високий насип, так що тепер буде вирівнаний також рівень хідника, на чім зискає вигода і ширина улиці. В горішній части ул. Театиньскої в многих місцях треба було знов рівень підносити, щоб усунути фалистість дороги, яка для трамваю не допускає ся. Перед головним входом на Замок утворено ширшу площу для повозів і тепер єї вимощують. Лінію трамваю скручує коло брами на Замок, іде ще на право, поза будинок войскового маґазину і кінчить ся над лаґідним спадом, де зачинає ся приватна дорога Кисельки. З огляду на теперішний стан будови можна числити, що лінія буде до 10 днів зовсім готова.

Телеґрами.

Відень 22 липня. Социяльно-політична комісия скликана на 27 с. м. Комісия наміряє так довго відбувати засїданє аж наради над II частию дотикаючою забезпеченя хорих будуть покінчені, що послїдує імовірно дня 30 с. м.

Відень 22 липня. Міністер справ заграничних др. Еренталь перебуває тепер в Мариєнбадї. Має там прибути також німецкий міністер справ заграничних Кіндерлєн-Вехтер і італїяньский міністер справ заграничних Сан-Джуліяно.

Льондон 22 липня. Урядово оповіщено вчера, що коронация королївскої пари відбуде ся в червни 1911 року.

Теґеран 22 липня. В місті Самадар вибухли розрухи.

Форт Монру (Північна Америка) 22 липня. В часї вправ артилєриї тріела одна армата. 10 артилєристів погибло, 2 є тяжко ранених, а 5 лекше.

Надіслане.

Руско-анґлїйский підручник.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02,
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·35*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

ОГОЛОШЕНЯ.

Дахівки цементові

виробляе ся **найліпше і найдешевше** лише на патентованій машині дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляе ся рационально на патентованій машині **„Фенікс“**, а пат. **форми** дра Ґаспарого **до виробу бетонових рур** узнано в цілім сьвіті за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ

до зужиткованя піску доставляе специяльна фабрика

Др. Ґаспарий і С-ка. в **Markranstaedt.**

Заступництво для Галичини:

Цементовий Промисл. Львів, ул. Кароля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цінник Нр. 126.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продае білети на всї зелїзниці в краю і за границею.

Найлучшим смаколиком есть добра **БРИНДЗЯ.** Перше жерело закупна **ОС. РЕЙС в Болехові.** Продае також і найлучший **ВІСК на сьвітло церковне.** Прошу переконати ся о якости товарів. Висилаю прубні 5 клґ. барилки БРИНДЗИ по 22 К за фунт. ВІСК по 95 К. Опаковане даром. Висилка за посліплатою. Запевняю о вдоволеню.

---

10 К денно

може кождий дуже легко заробити. Просить ся адресувати до фірми

Як. КЕНІҐ, Відень VII 3.

Уряд почтовий 63.

Інсерати

принимае

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручае богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.